Газета Верховної Ради України

Голос України

№ 226 (2473) ▪ Четвер, 7 грудня 2000 року ▪ Ціна договірна

Учора в Києві екологічні активісти пікетували представництво Європейського банку реконструкції та розвитку (ЄБРР). Мета акції — закликати банк відмовитися від фінансування добудови реакторів Хмельницької та Рівненської АЕС.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

7 грудня

- *1870 р. Помер композитор і хоровий диригент Михайло Вербицький. Автор музики гімну «Ще не вмерла Україна».*
- *1900 р. Народилася славетна художниця Катерина Білокур.*
- *1936 р. Не стало письменника Василя Стефаника.*
- *1941 р. Японська авіація завдала удару по військово-морській базі США Пірл-Харбор, вивівши з ладу основні сили американського Тихоокеанського флоту.*
- *1988 р. Катастрофічний землетрус у Вірменії.*

ЧАЕС закриють. Проблеми залишаться

«З точки зору ядерної безпеки Чорнобильська АЕС — одна з найбезпечніших атомних станцій у світі. Її можна експлуатувати щонайменше 30 років. І закриваючи ЧАЕС, Україна виконує свої зобов'язання перед світовою спільнотою. Бо закриття відбудеться не тому, що станцію не можна експлуатувати з технологічних причин, а тому що не можна експлуатувати з психологічних», — заявив заступник Голови ВР Степан Гавриш під час зустрічі з делегацією Іспанії, що взяла участь у парламентських слуханнях з питань закриття ЧАЕС. Але зупиненням третього енергоблоку чорнобильська проблема не вичерпується, зауважив Степан Гавриш. Належить збудувати новий «саркофаг» над четвертим зруйнованим реактором. Слід розв'язати проблему із зайнятістю мешканців міста атомників Славутича. Україна не хотіла б втрачати кадри фахівців, яких не мають жодні команди атомників світу. Крім того, із зупиненням ЧАЕС забракне щонайменше 6 відсотків електроенергії. І щоб не відбулося розбалансування в єдиній енергетичній системі, треба ввести додаткові потужності на теплостанціях. Для України також принциповим є питання добудування двох реакторів на Рівненській та Хмельницькій АЕС. Нарешті, як зауважив Степан Гавриш, у результаті цієї аварії утворився унікальний полігон, «зона відчуження», що дорівнює території Люксембургу... Українська сторона пропонує створити інститут світового моніторингу щодо запобігання технологічних катастроф у майбутньому.

Парламентські слухання

Проспали півні, але їхні голоси треба знати

Вечірнє засідання 5 грудня

Оскільки на ранковому, денному і вечірньому парламентських слуханнях не було депутатської одностайності щодо доцільності саме тепер закривати Чорнобильську АЕС, наведемо уривки з найпромовистіших виступів цього, без перебільшення, історичного засідання Верховної Ради.

(Закінчення на 2-й стор.).

У номер

«Нелогічне» рішення вимагає пом'якшення

Протягом шести тижнів новостворена спеціальна мала україно-словацька міжурядова комісія має підготувати пропозиції главам урядів двох країн щодо пом'якшення візового режиму для українських громадян під час перетину двостороннього кордону. Як повідомляє «Інтерфакс-Україна», домовленості щодо цього досягнуто в Братиславі прем'єр-міністрами України і Словаччини Віктором Ющенком та Микулашем Дзуриндою. В. Ющенко у розмові з журналістами зазначив, що для української сторони рішення Братислави про денонсацію україно-словацької угоди щодо безвізового перетину кордону не було «логічним рішенням». Адже Україна нині проводить консультації з Єврокомісією та країнами — кандидатами на членство в Європейський союз про подальшу інтеграцію України в ЄС.

Педагоги сіяти розумне натщесерце відмовляються

У Ленінському районі Криму з 28 шкіл не працюють 24. Вчителі вимагають виплатити заборговану зарплату. Зокрема, сьогодні педагоги пікетуватимуть райдержадміністрацію в селищі Леніне.

Севастополь — місто двох флотів

Готуючись проводити Дні «Голосу України» в Севастополі, заздалегідь домовилися про зустріч із заступником міністра оборони України — командувачем Військово-морськими силами віце-адміралом Михайлом Єжелем. Щоб він розповів нам, як вдається підтримувати бойовий дух офіцерів і матросів, уживатися двом флотам, про перспективи ВМС України. Та й сам Михайло Броніславович, 48-річний уродженець Вінниччини, людина для журналістів цікава. Але зустріч не відбулася — не мав змоги, казали в прес-центрі, відлучитися віце-адмірал Єжель через, нібито, тривале і безперервне спілкування з Генпрокурором. Чи було воно приємне у всіх відношеннях, нам дізнатися не вдалося. Та що ж, віце-адмірал — це ще не весь флот...

(Закінчення на 4-й стор.).

Фото з архіву УНІАН.

Я вам пишу...

Змушені перевищувати і спалювати

Прочитали ми в газеті, що «Україна за десять місяців перевищила запланований обсяг використання газу на 1,6 млрд. кубометрів». Як же можна не перевищити, якщо гарячої води не дають уже більш як півроку? Люди гріють її вдень і вночі для своїх потреб, спалюючи газу набагато більше, ніж пішло б у котельнях. Нам, мешканцям кооперативного будинку, відключили воду ще в травні — нібито на місяць, а мучимося й досі. Хоча платимо справно. Гаряча вода є лише в центрі міста, і то по вихідних.

Марія ЛУЦЕНКО.

Миргород Полтавської області.

Передплата-2001

Спробуй і виграй!

Продовжуємо друкувати перелік призів, що їх надають наші друзі — спонсори «Голосу України» для розіграшу серед передплатників. Нам пропонують:

40. Полтавське регіональне управління КБ «Приватбанк» (директор Олександр Удовиченко) — десять виграшів по 40 грн.
41. Обласне об'єднання «Полтаваліс» (генеральний директор Олександр Яресько) — 5 сувенірів із дерева.
42. ВАТ «Веселоподільський цукровий завод», Полтавська область (голова спостережної ради Юрій Пінчук) — 3 мішки цукру.
43. ВАТ «Лохвицький цукровий завод», Полтавська область (голова правління Іван Хоменко) — 3 мішки цукру.

Передплачуйте і вигравайте!

Знак біди

І щеплення, й ліки стануть у копієчку

За даними Луганської облсанепідемстанції, кількість хворих на риновірусні недуги вже перевищила торішні показники і сягнула 14 тисяч. Початок епідемії грипу фахівці очікують у середині грудня, а її пік — у січні наступного року. Проте заклики робити щеплення від вірусу населення сприймає без ентузіазму: в окремих випадках ціна двох ін'єкцій амізону дорівнює розміру однієї зарплати чи пенсії. Безкоштовно такі послуги надають лише дітям — на Луганщині з цієї можливості скористалися 5 тисяч юних пацієнтів, **повідомляє наш кореспондент Алла Антипова**. Тим часом у Кіровограді від грипу померла 25-річна пацієнтка.

- *Від'єднано від енергосистеми 3-й блок Чорнобильської АЕС.*
- *Створено Держкомітет ядерного регулювання України.*
- *Населення країни з початку року за комунальні послуги сплатило 74,6% від нарахованих сум.*
- *Частка збиткових аграрних господарств, за прогнозами Держкомстату, до кінця 2000 року зменшиться до 54%.*
- *Гірники ДХК «Свердловантрацит» (Луганська область) виконали річне завдання з видобутку вугілля.*

Причини закриття ЧАЕС не технологічні, а психологічні

P. S.

Проспали півні, але їхні голоси треба знати

Вечірнє засідання 5 грудня

Парламентські слухання

(Початок на 1-й стор.).

Ось міркування учасників слухань про закриття ЧАЕС.

Віталій КОНОНОВ: — Що таке ядерні станції? Це міни сповільненої дії, які заклали учасники третьої світової, хоч і холодної, війни, намагаючись перемогти одне одного. Я хочу зробити комплімент нашому Президенту, який взяв на себе відповідальність перед українським народом, назвав дату закриття ЧАЕС...

Патріарх Київський і Всієї Русі-України його святість ФІЛАРЕТ: — Чи треба закривати Чорнобильську атомну електростанцію? Мабуть, треба. Але ви бачите, які йдуть суперечки довкола цього питання. Від одних вимагають закрити, а грошей обіцяють, але не дають. Але ж це катастрофа загальнолюдська і ліквідувати її треба всьому людству. Якщо тільки Україна мусить ліквідувати, то чого ви, європейці, так турбуєтеся? Значить, вона вам загрожує. А раз загрожує, давайте разом не тільки обіцяти, а й виконувати свої обіцянки.

Геннадій УДОВЕНКО: — Я категорично відкидаю думку, яку активно поширюють через засоби масової інформації, про те, що Україна закриває ЧАЕС під тиском і на вимогу Заходу, насамперед «великої сімки» і Європейського союзу... Не можна залишати Україну наодинці з цією загальноєвропейською проблемою. В той самий час ми відкидаємо будь-які додаткові умови з боку Заходу, пов'язані із закриттям ЧАЕС.

Сенатор сенату Італійської Республіки Феліче БЕЗОСТРІ: — Оскільки європейська спільнота наполягала на закритті ЧАЕС, вона має допомогти розв'язати цю проблему... Потрібно говорити правду про ядерну енергетику. І наші країни готові взяти участь у фінансуванні будівництва навіть заводу, що виробляв би електроенергію для вас.

Олександр ЮРКІН, голова ЦК профспілки працівників атомної енергетики та промисловості: — Велику надію ми покладаємо на програму соціального захисту працівників ЧАЕС та міста Славутич... Важко передати стан усього колективу станції та окремого працівника, коли постійно постає питання: «Що буде з нами завтра?» І немає на це відповіді. Це багаторічний експеримент над персоналом, що працює на дуже шкідливому об'єкті. Метал не витримує таких експериментів...

Володимир ЯЦЕНКО: — Ми прийняли закон «Про засади подальшої експлуатації ЧАЕС». Згідно з цим законом рішення про зняття з експлуатації станції мало бути прийняте тільки після затвердженої у встановленому порядку Державної програми зупинки і виведення з експлуатації Чорнобильської атомної станції.

Анатолій РАХАНСЬКИЙ: — Міжнародна конвенція з ядерної безпеки встановила відповідальність кожної держави за експлуатацію ядерних установок. Україна відмовилася від ядерної зброї. На жаль, жодна країна світу не наслідувала цей приклад.

Анатолій ПИСАРЕНКО: — Технічний стан станції не викликає сумнівів у можливості продовження її експлуатації. Вона працює ефективно. Рішення про закриття станції передчасне і матиме багато негативних наслідків.

Ігор ОСТАШ: — Україна дотримується свого слова щодо виведення атомної електростанції з експлуатації, розуміючи, що ми матимемо від того колосальні збитки, які, очевидно, нам ніхто не компенсує. Водночас з країнами Європейського союзу ведуться переговори щодо побудови альтернативного газопроводу поза територією України...

Юрій КАРМАЗІН: — Чи відповідає прийняте рішення про закриття ЧАЕС чинному законодавству? Ні. У законі написано: має бути національна програма, затверджена парламентом. Я хотів би побачити, що у їхніх країнах робилося б, якби Президент прийняв таке одноосібне рішення. Без належного обгрунтування і без волі парламенту.

Микола КУЛЬЧИЦЬКИЙ: — Україна сьогодні є ядерною енергетичною державою. Четверте місце у світі з виробництва електроенергії на душу населення. Закриття ЧАЕС не змінить цей статус і не зменшить потенційної небезпеки використання ядерної енергії в усьому світі, і не вплине на стан ядерної безпеки і дотримання вимог регламентів на інших українських АЕС.

Учасники парламентських слухань схвалили текст Звернення Верховної Ради України до парламентарів та урядів країн світу, міжнародних урядових і неурядових організацій, світової спільноти щодо закриття Чорнобильської атомної електростанції. Завтра має бути проголосовано постанову Верховної Ради з цього питання.

Підготував до друку Яків ГАЛЬЧЕНКО.
Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Сьогодні — День місцевого самоврядування

Указ Президента України

Про День місцевого самоврядування

Враховуючи велике значення місцевого самоврядування для розвитку народовладдя, демократизації суспільних відносин та зміцнення української державності, **постановляю:**

Установити в Україні свято — День місцевого самоврядування, яке відзначати щорічно 7 грудня.

Президент України Л. КУЧМА

м. Київ,
25 листопада 2000 року.
№ 1250/2000.

Вчимося на власних помилках

— На жаль, прийнятий в Україні десять років тому закон про місцеве самоврядування виявився недосконалим, — вважає голова Комітету Верховної Ради України з питань державного будівництва та місцевого самоврядування Юлій ІОФФЕ. На його погляд, на практиці висвітилися три основні його недоліки. По-перше, це обрання міських голів загальним голосуванням. Тому й виникає багато негараздів і скандалів у відносинах голів міст з міськими радами, а роль рад зменшується. По-друге, законодавчо погано врегульовано делегування повноважень між державною владою та органами місцевого самоврядування. І найголовніша проблема, що вимагає вдосконалення, — це міжбюджетні відносини та фінансування місцевого самоврядування.

Водночас, зазначає Ю. Іоффе, прийняття закону про місцеве самоврядування в Україні було великим кроком уперед на шляху розбудови держави, демократичного суспільства. Тому члени комітету одностайно вітають рішення Президента зробити 7 грудня святом — Днем місцевого самоврядування в Україні.

Нині парламент спільно з урядом створив комісію з розробки концепції удосконалення законів про місцеве самоврядування та місцеві державні адміністрації. На думку Ю. Іоффе, буде розроблено не нові редакції законів, а доповнення й зміни до них, які парламент розглядатиме вже на наступній сесії.

Юліана ШЕВЧУК.

На двох стільцях сидіти важко

Заява фракції «Батьківщина»

Відзначаючи славну дату 1 грудня — річницю всенародного референдуму незалежності — на 10-му році нашої держави ми зобов'язані подумати про ефективність системи державного управління і повну відповідність її вимогам Конституції України.

В останній період усі міжнародні організації — ООН, ОБСЄ, Рада Європи — гостро ставлять питання про так зване відповідне, належне ефективне державне управління, про продуктивний державний менеджмент. У нас в Україні з'явилися загрозливі тенденції, які дуже непокоять членів фракції «Батьківщина», депутатів інших фракцій.

У державі триває повзуча антиконституційна контрреволюція: губернатори захоплюють посади голів обласних рад. Уже 10 губернаторів стали головами обласних рад, що суперечить Конституції України, 120-й статті. У 1999 р. Конституційний Суд, розглянувши це питання, прийняв вердикт, що забороняє таке суміщення, бо це є поглинання представницької влади владою виконавчою. Але це рішення ігнорується.

Ми звертаємося до Президента України з проханням видати указ про звільнення губернаторів — голів обласних адміністрацій, якщо вони надають перевагу функціям голів обласних рад. Вони хочуть контролювати і бюджет, і вибори в областях і вийти з-під контролю рад як представницьких органів громадян. Звертаємося до Прем'єр-міністра, до Голови Верховної Ради з цим питанням, щоб вони не робили вигляд, що нічого не відбувається, а вжили відповідних заходів. У Києві 14 районних адміністраторів уже стали головами рад районів. У 22 сільських районах України вони також стали головами районних рад.

Це є грубим попранням Конституції і демократії, це є перетворенням демократичної системи управління на демократуру, тобто на демагогію плюс диктатуру. Монополізація і надконцентрація влади в одних руках — неприйнятні.

Добра, щастя, здоров'я

Професійне свято — День місцевого самоврядування — призначено на невипадкове число. Саме цього дня рівно десять років тому, 7 грудня 1990-го, Верховна Рада прийняла закон «Про місцеві ради народних депутатів Української РСР та місцеве самоврядування».

«Це був перший крок до відродження самобутньої системи місцевого самоврядування в Україні», — говориться у привітанні президента Асоціації міст України Олександра ОМЕЛЬЧЕНКА до своїх старших і молодших колег. А це — могутня армія. Понад 230 тисяч депутатів входять до складу 12069 місцевих рад, щодня займають свої робочі місця понад 60 тисяч муніципальних службовців.

У привітанні висловлена впевненість, що, розвиваючи самоврядування, Україна посяде гідне місце серед демократичних держав світу, та побажання добра, щастя, здоров'я працівникам багатотисячного загону місцевого самоврядування.

Чвари канули в Лету

Сьогодні голова Вінницької облдержадміністрації Юрій Іванов звітуватиме перед депутатами облради. Останні, відповідно до закону про місцеве самоврядування, делегували виконавчій владі низку повноважень і хочуть знати, як вони виконуються.

Задово до нинішньої сесії облради Ю. Іванов звернувся через ЗМІ до вінничан по «рецепти» розв'язання найболючіших проблем. До речі, одну з них —погашення заборгованої платні бюджетникам — вже знято. Людям повернули все до копійки, до того ж тільки «живими» грішми. Своєї черги чекають ті, хто трудиться у промисловості, й селяни. Однак конкретні строки погашення заборгованості вже названо. Після того, як нарешті вдалося досягти приросту промислового виробництва, не стало передумов для накопичення нових боргів у зарплаті.

Віктор СКРИПНИК.

Романтизм роботі не завада

У комітетах ВР

У ці дні минає десять років відтоді, як було прийнято закон «Про місцеві ради народних депутатів Української РСР та місцеве самоврядування». Він запровадив у наше життя поняття «місцеве самоврядування», звільнив ради з-під партійної опіки, окреслив їх повноваження, увів до вжитку категорію «комунальна власність».

Слідом за цим законодавчим актом було прийнято закони «Про місцеві державні адміністрації» та «Про місцеве самоврядування в Україні», видано укази Президента, інші нормативні акти з цього питання. А Верховна Рада, зосередившись останнім часом на підготовці низки кодексів (Земельного, Бюджетного, Цивільного, Господарського, Податкового, Митного, Сімейного та ін.), плекає надію й щодо Кодексу про місцеве самоврядування. І, зазвичай, вивчає думку виборців. Таку мету ставив перед собою парламентський Комітет з питань державного будівництва та місцевого самоврядування, провівши в Харкові семінар-нараду з актуальних проблем законодавчого забезпечення діяльності органів місцевого самоврядування.

Голова комітету Юлій Іоффе з цього приводу зазначив, що «законом 1990 року ми висловили свою рожеву мрію про цивілізований адміністративний устрій на місцях. Згодом без застережень приєднались до Європейської хартії про місцеве самоврядування. Бо нам хочеться швидше стати європейцями.

А далі треба вирішувати проблеми фінансової й майнової бази місцевого самоврядування. Адже законом «Про місцеве самоврядування» визначено концепцію і схему формування місцевих бюджетів. Та виконавча влада, скажемо прямо, ігнорує цей документ, продовжує діяти за законом «Про бюджетну систему». Він не відповідає конституційним нормам про міжбюджетні відносини, «освячує» кошторисну схему «згори донизу».

Верховна Рада має підстави скористатись правом контролю за дотриманням конституційних норм. Комітети, що ведуть бюджетно-податкові та майнові галузі права, мають невідкладно взятись за оновлення відповідних чинних законів місцевого самоврядування. Визначальним в цьому є конституційне право органів самоврядних територій на закріплення за ними деяких загальнодержавних податків, зборів (обов'язкових платежів), на самостійне формування власних бюджетів. Тоді відімре адміністративно-командна схема.

У рамках семінару-наради відбувся й «круглий стіл», на якому свої побажання й пропозиції законодавцям висловили уповноважені майже від усіх областей. Зокрема, щодо невідкладності напрацювання систематизованого законодавчого зводу з місцевого самоврядування.

Заступник голови комітету ВР Юрій Ключковський вважає:

— У самоврядуванні йде інтенсивне напрацювання досвіду. Власного, вітчизняного, в поєднанні з прийнятними елементами іноземного. І останнім часом дедалі гостріше відчувається потреба вирішувати цю проблему в загальнонаціональному масштабі. А головне — на державному рівні.

У семінарі-нараді взяли участь і працівники апарату. Бо донедавна народний депутат, а нині — керівник апарату Верховної Ради В'ячеслав Коваль вважає:

— Короля робить почет, а політика — апарат.

Микола ХОЦЬКИЙ,
інформаційне управління ВР.

Ескулап кладе «зуби на полицю»

Медицина

Середньостатистичний український лікар отримує 137 гривень. Аби не поповнити лави безробітних, ескулапи погоджуються працювати навіть на пів- чи на четверть ставки. Та й цю дещицю виплачують невчасно — місцеві бюджети заборгували медикам 77 млн. гривень, найгірше становище — в Тернопільській, Івано-Франківській та Закарпатській областях. Про це йшлося на четвертому з'їзді Всеукраїнської профспілки працівників охорони здоров'я, який розпочався сьогодні у Києві.

За словами голови профспілки Таміли Казаріної, закон про встановлення мінімальної зарплати призвів до зрівнялівки: нині найдосвідченіший лікар отримує лише на 17 гривень більше за санітарку і на 5—10 — за медсестру.

За п'ять останніх років галузь зазнала величезних втрат: скорочено 42 тисячі штатних лікарських посад, 40 тисяч медсестер та фельдшерів, більш як 165 тисяч стаціонарних ліжок. Унаслідок цього майже зникла мережа сільських дільничних лікарень. Тим часом у регіонах почали з'являтися медичні заклади, що їх повністю утримує місцеве населення. Саме в такий спосіб працюють, приміром, амбулаторії в селах Чорнятин та Тишківці на Івано-Франківщині.

Проведенню з'їзду передувала ще одна цікава подія: до Верховної Ради України надійшло звернення медичної громадської організації «Пульс України». Парламентаріїв укотре закликають вимагати від Конституційного Суду офіційного тлумачення 49-ї статті Основного Закону.

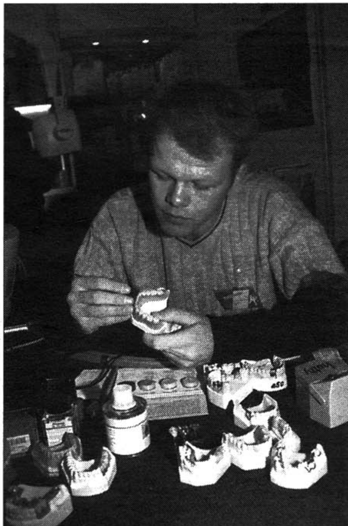
На думку «пульсівців», безоплатними в нас залишилися тільки руки лікаря, і настав час визнати це на законодавчому рівні. У складі робочої групи МОЗ вони готують проект закону про обов'язковий медичний збір. За підрахунками експертів, достатньо зібрати п'ять гривень щомісяця з кожного працездатного громадянина, щоб повністю покрити витрати лікарень на харчування, фармпрепарати та витратні матеріали. Водночас кошти держбюджету можна використати на підвищення зарплати персоналу.

Фактично розробники проекту пропонують повернутися до практики лікарняних кас, які колись існували на півдні царської Росії. До речі, у Вознесенську на Миколаївщині таку касу відродили ще три роки тому. Пацієнти центральної районної лікарні добровільно приносять сюди від однієї до 15 гривень щомісяця (залежно від достатку і незалежно від стану здоров'я). Завдяки цьому членів каси безоплатно лікують та обстежують не лише в місцевому стаціонарі, а й у Миколаєві.

Ганна РОМАНЦОВА.

У Києві в Національному університеті фізичної культури і спорту триває міжнародна спеціалізована виставка «Стоматологія-2000». Майже 120 фірм-учасників представили різноманітні стоматологічні матеріали, інструменти та обладнання вітчизняного й зарубіжного виробництва.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Енергетика

Тарифи, які не встояли перед реаліями

Вчора голова правління АК «Київенерго» Іван Плачков ще раз обгрунтовував рішення столичної влади підняти з початку нового року тарифи на тепло і гаряче водопостачання.

Отже, з 1 січня 2001 року населення сплачуватиме за тепло з розрахунку 92 копійки на кожен квадратний метр житлоплощі. Вартість 1 Гкал для бюджетних організацій (яка з листопада зросла на 5,5 гривні) і для промисловості залишиться незмінною.

За словами Івана Плачкова, це вимушене рішення. Адже тарифи не міняли з 1996 року: відтоді ціни на паливо зросли у 2—3 рази, істотно змінився курс гривні до твердої валюти, виробництво теплової енергії стало збитковим. Звідси й проблеми, пов'язані з дефіцитом коштів на фінансування зобов'язань за кредитом Світового банку, борги перед будівельниками і монтажниками, які готували трубопроводи до опалювального сезону, брак коштів на реконструкцію обладнання на столичних ТЕЦ.

Проте, як підрахували фахівці, у 18 областях України тарифи на тепло і гаряче водопостачання залишатимуться вищі, ніж у столиці.

Заплутався у... дротах

Шість тисяч метрів (!) електричного дроту, обірваного ожеледицею, привласнив один з мешканців Теплицького району на Вінниччині. Злодія затримали, коли він намагався здати вкрадене на приймальний пункт. Порушено кримінальну справу.

Випадки крадіжок почастішали після того, як унаслідок сильної паморозі й ожеледі на землі опинилася величезна кількість електродротів. За даними ВАТ «Вінницяобленерго», їх обірвалося більше 20 тисяч кілометрів. 25 «мисливців» за кольоровими металами спіймано на гарячому.

Повідомлення про тимчасове припинення роботи пунктів приймання кольорових металів насправді не підтверджується. Принаймні в обласному центрі вони працюють, як і раніше. Так, у мікрорайоні Тяжилів дроти здавав... бомж. А доручив йому це зробити один електрик, який ремонтував лінію.

Про цей факт на засіданні комісії з надзвичайних ситуацій повідомив представник УМВС області. Наводилися приклади скарг потерпілих: за підключення до мережі енергетики вимагають хабаря в сумі... 300 гривень. З'явилися електрики-самозванці, які теж гріють руки на людському нещасті.

Тим часом перший віце-прем'єр-міністр України Юрій Єхануров своїм розпорядженням зобов'язав МВС та держадміністрації Вінницької й Одеської областей запобігати прийому від населення як металобрухту пошкоджених стихією дротів.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Проекти

Королівський імунітет водію

Зробити водіїв незалежними від працівників Державтоінспекції передбачено проектом закону "Про внесення змін до Кодексу України про адміністративні порушення щодо відповідальності за порушення правил дорожнього руху".

На думку одного з авторів проекту народного депутата України Віктора Короля, водії виграють якщо: платитимуть через касу; посвідчення водія вилучатимуть тільки за грубе порушення і в судовому порядку; працівники ДАІ не матимуть права знімати номерні знаки та ставити машини на штрафмайданчики; ліквідовувати талон попередження із посвідчення водія тощо.

У Міністерстві внутрішніх справ, зокрема в Управлінні Державтоінспекції МВС України, цей проект закону не знайшов підтримки.

Михайло ЛІВАНДОВСЬКИЙ.

Від редакції: *А що з цього приводу думаєте ви, шановні читачі?*

Уранці — компенсація, увечері — вода

Реалії

Працівники кіровоградського водоканалу звернулися до міського голови Олександра Нікуліна з проханням підвищити тарифи на водопостачання. На їхню думку, лише такі заходи зможуть врятувати підприємство, яке потерпає від неплатежів. Населення винне водоканалу п'ять мільйонів гривень, ще десять мільйонів комунальникам заборгував міський бюджет. Утім, кредиторська заборгованість підприємства перевищує дебіторську майже на п'ять мільйонів гривень. На думку комунальників, уникнути підвищення цін можна лише в тому разі, якщо міська влада погодиться компенсувати різницю між тарифами та собівартістю води.

Олег БОНДАР.

Кіровоград.

«Зелена» небезпека

Держкомлісгосп попереджає: ходити до лісу в районах, постраждалих внаслідок стихійного лиха, небезпечно. Як відомо, шквальний вітер та мокрий сніг залишили цілі масиви пошкоджених дерев, які будь-якої миті можуть упасти на землю. Особливої шкоди завдано лісовим насадженням Вінницької, Кіровоградської, Миколаївської, Одеської, Хмельницької та Черкаської областей.

Бюджет

Позичати не більше, ніж можемо віддати

Завершується робота над бюджетом першого року нового тисячоліття. Аналітики досліджують, як використовуватимуться кошти. Отож моє перше запитання до головного фінансиста України Ігоря МІТЮКОВА:

— Який стратегічний фінансовий курс було обрано вашим міністерством на нинішній рік і чи вдалося його реалізувати?

— Я виокремив би три з багатьох питань, які стояли перед Міністерством фінансів на нинішній рік, —сказав Ігор Олександрович. — Це,

по-перше,

безумовне виконання бюджету поточного року. Верховна Рада (і за це їй велике спасибі) досить швидко прийняла цей важливий документ. Крім того, бюджет не одержував, як це було раніше, нереальних додаткових навантажень з точки зору збільшення доходної частини.

Я задоволений тим, що нам удалося практично сповна реалізувати все те, що планувалося в частині доходів держбюджету. Це буде один з найуспішніших бюджетів за всі роки незалежності України.

При цьому зважте, що більше року ми не одержували зовнішньої допомоги. А вона передбачалася в усіх бюджетних планах. І ось навіть у цих екстремальних умовах ми впоралися й з другою частиною фінансових розроблень — виконали базові показники з видаткової частини, насамперед у соціальних виплатах.

Друга проблема,

яка з самого початку року грізно нависала над Міністерством фінансів і всією банківською системою, — це сплата боргів. Однак і тут ми разом з Національним банком України та іншими підрозділами зуміли вийти зі складного становища. Нам удалося домовитися із зовнішніми кредиторами на вигідних умовах уникнути дефолту. Це дало можливість зайняти більш сильну позицію під час переговорів з міжнародними фінансовими організаціями, вести незалежнішу політику.

Задоволений і тим, що наприкінці року нам, нарешті, вдалося домовитися з НБУ про реструктуризацію нашого внутрішнього боргу, що вносить стабільність у фінансове життя України.

Третій напрям -

власне удосконалення структури й ефективності управління самого Міністерства фінансів. Гадаю, що цей урядовий підрозділ протягом останніх років демонструє непогану динаміку своєї роботи.

— Ще одне дуже принципове запитання, Ігоре Олександровичу. Якщо останній рік ми зуміли обійтися без іноземних позичок, то, може, взагалі нам не варто залазити в нові борги?

— Так, ми могли б жити, точніше, вижити без запозичень у міжнародних фінансових організацій. Але якою ціною далася б нам така самоізоляція? По-перше, зросла б інфляція, що вже спостерігалося цього року. По-друге, ми сильно залежали б від коливань «температури» на зовнішніх ринках. Будь-яка кризова ситуація на них неминуче призвела б до дестабілізації внутрішнього фінансового ринку. Уряд, Національний банк змушені були б у такій ситуації спрямувати більше ресурсів на врегулювання фінансових проблем, а значить, зменшити видатки на розвиток економіки і соціальної сфери. Мудро було б вчинити так: продовжити у двох наступних роках співпрацю з міжнародними фінансовими організаціями, але в той самий час не нарощувати борги. Тобто позичати стільки, скільки можемо віддати. Така врівноважена політика врешті-решт приведе до фінансової незалежності нашої держави, зміцнення її позицій на внутрішньому і зовнішньому ринках.

— Питання дня — інфляція. Рік фінішує, туман розвіється. Тож яке ваше бачення інфляційного процесу наприкінці нинішнього і наступного років?

— Гадаю, не треба хвилюватися про кінець нинішнього року. Міжнародний валютний фонд близький до того, щоб нас реально підтримати. Крім того, Міністерство фінансів узгодило з Національним банком такий графік платежів і режим фінансових стосунків, який веде до зміцнення гривні. На її стабільність виділяє 70 мільйонів доларів і Світовий банк. Тому до кінця року, маю вас запевнити, гривня триматиметься в межах 5,7—5,8 за долар. А наступного року, якщо затвердимо бездефіцитний бюджет, інфляція не перевищить 15 відсотків і матиме тенденцію до зниження. Навіть закладений в бюджеті курс гривні 6,3 за долар — зроблений з великим запасом.

— І, нарешті, точка зору головного фінансиста України про бюджет 2001 року.

— Він має амбітні цілі щодо доходної частини, передбачається значне його зростання. По-друге, він буде бездефіцитний. Планується збільшення до 36 відсотків питомої ваги в ньому регіонів. І істотне підвищення — до 42 відсотків — соціальних виплат. Усе це — видима реформа міжбюджетних стосунків, яку ми давно чекали.

Інтерв'ю взяв Анатолій КРАСЛЯНСЬКИЙ.

Севастополь — місто двох флотів

(Початок на 1-й стор.).

Нас приємно здивував російський контрольно-пропускний пункт, на якому без зайвих слів пропустили, щоб ми проїхали до кораблів ВМС України. Це вже великий плюс. Бо були часи, коли швартові канати на одному з наших кораблів рубали, виявляючи у такий дикий спосіб незгоду з приводу розподілу флоту на російський та український. Тепер їхнє співіснування не лише в районі Севастополя, а навіть в одній бухті Куриній, хоча й з напруженням, але забезпечено. Це даність. Але таке склалося враження, що наші моряки протягом восьми років після створення ВМС України й поступового переходу до їхнього складу частини кораблів, складення присяги на вірність народу України все-таки з певною заздрістю дивляться на російський флот і водночас не відчувають себе господарями не те що міста, а навіть бухти. Якось все дуже хистко тут і напружено.

Статус Севастополя має бути спеціальним, зазначено в Конституції України, його мають визначити закони України. Законів немає. З Росією підписано великий договір про дружбу і співробітництво та умови, на яких у Севастополі розташовано її військово-морську базу. І вони, вочевидь, такі, що українським морякам та їхнім сім'ям живеться тут не дуже привільно. Не вдалося нам про це поговорити з віце-адміралом. Але в місті ми спілкувалися з офіцерами. Вони — народ не дуже балакучий. І все-таки розповіли, що змушені наймати житло за 200—250 гривень на місяць. Це при тому, що в родинах, як правило, по двоє дітей, дружини не працюють, бо немає де. А зарплата годувальника, якщо навіть, припустімо, він і не остання людина на флоті, 600 гривень і менше. Кожен, з ким вдалося поговорити, згадував добрим словом київського міського голову Олександра Омельченка, мовляв, дякуємо за 20-квартирний будинок, за шефську допомогу. Її, до речі, надають за указом Президента. За шість років дії указу, який так і називається «Про організацію шефства над кораблями ВМС України», флотові надано допомогу в розмірі більш як 25 мільйонів гривень, закуплено 628 квартир. Миколаївська, Полтавська, Дніпропетровська, Запорізька, Харківська, Черкаська, Львівська, Луганська, Кіровоградська, Івано-Франківська, Житомирська області, сам Севастополь і Автономна Республіка Крим надають шефську допомогу. А Маріуполь, наприклад, запропонував командуванню флоту направити базовий тральщик «Маріуполь» на ремонт у заводських умовах. Місто взялося навіть забезпечити оплату палива для переходу корабля. А нещодавно виїзна бригада Азовського судноремонтного заводу провела дефектацію «Маріуполя». На ньому, до речі, служать 18 маріупольців. Це гарний приклад співробітництва, підтримки флоту. І все-таки сумно через те, що моряки порівнюють достаток свій і російських колег і він, як правило, не на користь наших захисників Вітчизни. Лужкова в Севастополі, як то кажуть, носять на руках. Він тут як батько рідний. І ще не відомо, більше в цьому амбіцій чи дійсно Москва здобуває симпатії севастопольців матеріальними благами, тільки от наші, українські, моряки відчувають себе скривдженими, перспективу мати власне житло сприймають як казку.

Можливо, трохи виправлять становище дальні морські походи, як, наприклад, з дружніми візитами до Болгарії, Франції, Італії, Румунії, Туреччини, США, Хорватії, Ізраїлю, навчання «Сі бриз» в рамках програми НАТО «Партнерство заради миру», «Кооператив партнер», «Кооператив саппорт», «Козацький степ-2000» та інші заходи. Але все-таки біля берегів рідної України моряки не завжди почувають себе комфортно. Так, можна, кажуть вони, абстрагуватися від нецензурної лайки п'яного на лавці, який щойно кинув їм услід слова про зрадництво.

Можна, звичайно. Але не один лише цей п'яний так думає... А моральної та матеріальної турботи про українських військовослужбовців не відчутно.

Ми побували на флагмані українського флоту фрегаті «Гетьман Сагайдачний». Капітан другого рангу Сергій Соколюк, офіцер з інформаційно-пропагандистського забезпечення з'єднання надводних кораблів, розповів нам про бойову міць корабля, показав усі засоби оборони та ведення бою. Це вражає, це наша гордість. Фрегат «Гетьман Сагайдачний», десантний корабель «Костянтин Ольшанський», корабель керування «Славутич», корабель на повітряній подушці «Донецьк», малі протичовнові кораблі «Луцьк», «Чернігів», «Вінниця» та інші, їхні екіпажі не один раз демонстрували на навчаннях свої навички та знання, свій флотський вишкіл. Надводні та підводні сили, морські авіація та піхота, берегові ракетно-артилерійські війська, спеціальні з'єднання, частини і підрозділи, частини технічного, тилового і медичного забезпечення — всі українські ВМС гідні того, щоб відчувати: вони потрібні країні, вони її гордість. Шефська допомога — безперечно, не завадить, але все-таки саме держава має гідно утримувати свої збройні сили. На салатику з бурячка матрос ситий не буде. На лезах і цигарках лише від шефів, через хвороби служба солодкою не видаватиметься. А офіцер, родина якого недоїдає, замерзає і рахує копійки, спокійним на службі теж не залишатиметься.

«Нашої державності оплот,
Кримського південного кордону
Український чорноморський флот
Забезпечить міцну оборону»

— ці слова маршу ВМС України виховують моряків у патріотичному бойовому дусі. Але, мабуть, сама держава ставиться до свого флоту, його оновлення, скажімо, зміцнення фінансової бази не так патріотично, як того хотілося б. Може, тому, що не бачать потенційного ворога, від якого треба захищати країну? Може, тому, що вважають ВМС лише необхідним атрибутом держави, яка має вихід до моря, і сподіваються, в разі небезпеки, на сусідній флот, про що навіть заявляють деякі політики.

Очевидно, покладаючи надію тільки на підписані з Росією угоди щодо базування ЧФ у Севастополі. І незважаючи на Конституцію України, де записано, що використання військових баз на її території для тимчасового перебування іноземних військових формувань можливе на умовах оренди в порядку, визначеному міжнародними договорами України, ратифікованими Верховною Радою України. Такий договір між Україною та Російською Федерацією підписано і ратифіковано із застереженнями. І ніхто до них не повертається, а Севастополь — місто без статусу і військова база двох флотів — відчуває це щодня. Своєю невпорядкованістю, безробіттям, заздрощами, докорами.

Ми залишали «Гетьман Сагайдачний» з двоїстим відчуттям — гордості та образи. За державу. За те, наприклад, що другий такий самий фрегат Україна відмовилася брати на озброєння. Його, і це було не так давно, відправили на брухт...

Отож нам було про що поговорити з віце-адміралом Михайлом Єжелем. Та не судилося.

Віктор ХОМЕНКО,
Світлана ПИСАРЕНКО.

На знімках: заступник командира фрегата «Гетьман Сагайдачний» капітан-лейтенант Вадим Гончаренко вітає матроса Олександра Кирилова з 19-літтям; на розводі добового наряду прапор спущено; Павло Сачинюк з Волині несе вахтову службу.

Фото Олександра СЕРЕДЕНКА.

«Тисмениця» — за молодь і демократію

Понад 400 років тому кушніри взялися за виправлення шкурок і пошиття виробів із хутра на території нинішньої Тисмениці. Минали епохи, змінювалися влади, а майстри незмінно передавали секрети ремесла дітям, онукам. Ті догоджали різним поколінням, різним соціальним прошаркам. Нині «при владі» залишається кролик — король асортименту, улюбленець молоді, демократичної і не дуже заможної частини суспільства.

Без виробів хутрофірми «Тисмениця» не перезимувати. Принаймні шапки — для тата й мами, дідуся й онуків варто придбати, адже вони коштують зовсім недорого і купити їх можна по всій Україні — від містечка до столиці. Саме в столичному універмазі «Україна» одна київська журналістка придбала симпатичне хутрове пальто і... враз перейнялася великим співчуттям до братів наших менших. Бо прочитала на ярлику назву хутра — «кіт фарбований». Відтак у столичній газеті пролунало велике «Ня-яв». Мовляв, негуманні хутровики виловлюють задля бізнесу сердешних домашніх тварин. Справді, хутрофірма «Тисмениця» випустила невелику партію виробів із дикої кішки, шкурки котрої постачає споживча кооперація. Хутровики, для яких висока честь фірми — понад усе, були неабияк здивовані таким проявом лжегуманізму. Зрештою, якщо вже сповідувати філософію «зелених» і вегетаріанців, негоже споживати будь-що убієнне. Тобто м'ясо кролика і його хутро — також. Таке миле вухасте створіння — чим не брат? Та хутровики небезпідставно вважають, що зовсім не гуманізм спричинив газетне «Ня-яв». Чи не лобіює хтось чиїсь інтереси тоді, коли хутровики поставили перед компетентними органами питання руба? За клопотанням ВАТ «Хутрофірма «Тисмениця» та спільного україно-нідерландського підприємства «Тикаферлюкс» голова Івано-Франківської облдержадміністрації Михайло Вишиванюк звернувся до Президента України з проблемою, яка потребує нагального розв'язання:

«Постановою Кабінету Міністрів України від 29.07. № 1387 стосовно вимоги мінімальної митної вартості хутряного одягу, а Законом України від 04.11.99 № 1214 «Про внесення змін до деяких законів України з питань оподаткування підакцизних товарів (продукції)» скасовано акцизний збір і специфічне ввізне мито на ці товари, які запроваджувались до імпортних поставок. При цьому добровільна їх сертифікація є такою лише для імпортерів, оскільки вітчизняні товаровиробники проходять її з власної ініціативи, зважаючи на обов'язковість сертифікатів у Росії.

У Російській Федерації переглянуто в бік збільшення систему ставок ввізного мита на весь асортимент хутряних виробів, упорядковано ринкову торгівлю ними, і всі вони підлягають обов'язковій сертифікації. Все це призвело до переміщення з Росії в Україну ніким не контрольованого «дикого» ринку низькопробних імпортних хутряних виробів, катастрофічного (через нерівні конкурентні умови) падіння обсягів реалізації продукції вітчизняних товаровиробників, несплати ними отриманих у міжсезонний період кредитів, суттєвого зменшення платежів до бюджету...

Пропонуємо запровадити оптимізовану систему ставок ввізного мита на весь асортимент хутряних виробів. Внести зміни до «Правил торгівлі на ринках» та інших нормативно-правових актів, дозволивши продаж хутряних виробів лише в критих приміщеннях із обов'язковим застосуванням контрольно-касових апаратів. Ввести обов'язкову сертифікацію хутряних виробів на Знак відповідності і Гігієнічний сертифікат...»

Поки відповідні державні інституції вивчають пропозиції (а точніше — сигнали «SOS»), хутровики захищають свою нішу в ринку і своє добре ім'я самотужки. Екстремальні умови спонукають їх, образно кажучи, «із шкіри лізти», щоб задовольнити потреби найрізноманітнішого споживача. Нинішній зимовий асортимент, який із почуттям гордості за фірму показала мені заступник голови правління ВАТ «Хутрофірма «Тисмениця» Галина Дарчин, — то сміливий крок назустріч молодіжному авангарду. Молодий споживач вважає, що хутро — не розкіш, а засіб комфортного перебування в різних погодних умовах, одяг для рухливого способу життя.

Сьогодні хутрофірма забезпечує вичинку і фарбування 10 мільйонів шкурок кролика, норки, нутрії, лисиці, песця, ондатри, каракуля, мерлушки. Упродовж року шиють майже мільйон штук шапок, а також пальто, напівпальто, жакети та вироби на хутряній підкладці. Хутрофірма залишається партнером з виправлення і фарбування хутра для багатьох підприємств СНД. Вироби реалізують в Україні, а також у Німеччині, США, Канаді, Швеції, Словаччині, Польщі, Молдові. Завдяки постійній участі фірми у Франкфуртському міжнародному ярмарку у цьому німецькому місті серед інших майорить і знамено України.

Хутрофірма «Тисмениця» — незмінний спонсор і меценат молодіжних, студентських конкурсів. Колектив зажив доброї слави своєю благодійною діяльністю. Нещодавно сюди приїхала з Івано-Франківська інвалід І групи Антоніна Козорів. На прохання жінки тут шиють пальто. Фірма надає матеріальну допомогу і кошти Івано-Франківській школі-інтернату.

«Голос України» також віддавна дружить з фірмою і це відчувають наші читачі, які виграють призи. Нагадуємо, що передплата завершується і цього року серед призів будуть вироби від «Тисмениці».

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Адреса фірми: Івано-Франківська область, м.Тисмениця, вул.Вербова, 9. Тел.: (03422) 3-12-39, 2-50-92, 2-40-71, 2-54-49, (044) 220-17-31; факс (03422) 15-90-60, (044) 220-17-31, 220-54-08.

Палац Акрополіс у Ніцці готовий до прийому високих гостей. Місцева поліція також. Як правило, подібні саміти супроводжуються акціями протесту: цього разу тут очікують на фермерів

Хто владарюватиме в ЄС?

Сьогодні в Ніцці розпочинається зустріч у верхах країн—членів Європейського союзу. На порядку денному питання, що залишилися відкритими три роки тому в Амстердамі, — структура співтовариства та Європейської комісії, а також процедура прийняття рішень.

Як відомо, їх в Європейському союзі з часу його заснування приймають за принципом одностайності. Це означає, що кожна держава може накладанням вето блокувати будь-яке важливе рішення. Архаїчний ритуал уже сьогодні гальмує розвиток країн-учасниць. У розширеному на десять держав співтоваристві з такими принципами хаос гарантовано. Тож розсудливі політики пропонують альтернативу: застосовувати правило більшості.

Міністр закордонних справ Німеччини Йошка Фішер вважає, що Ніцца має створити нові умови для розширення ЄС, а також посилити дієздатність інституцій союзу. Для цього слід переглянути питання про кількість брюссельських комісарів. А ось тут уже сходяться інтереси двох найбільших у співтоваристві щодо чисельності країн — Німеччини та Франції. Якщо раніше вони були партнерами в європейському домі, що будується, то після об'єднання Німеччини вона має істотну кількісну перевагу під час прийняття рішень. Тепер Німеччина з 80-мільйонним населенням попросту «нависає» над Францією з її 58 мільйонами мешканців. Отож у Ніцці належить розв'язати передусім основоположні питання влади в Європейському союзі.

Валентина ПИСАНСЬКА.

Франкфурт-на-Майні.

Фото АП.

Краще мати багатого сусіда

Променем світла у темному царстві невеселих прогнозів щодо наслідків для нас розширення Європейського союзу стали висновки Україно-європейського консультативного центру з питань законодавства (UEPLAG). Його експерти вважають, що, як мінімум, Україна не матиме від цього процесу значного негативу. Навіть навпаки — може бути зиск.

Аргументи такі. Найголовніший: економічні зв'язки України з центральноєвропейськими державами — кандидатами на вступ до ЄС порівняно незначні, отож навіть їхнє певне скорочення нашу економіку відчутно не зачепить. Наприклад, 1998 року сумарний експорт українських товарів до Чехії, Угорщини, Польщі, Словаччини та Словенії становив лише 1 млрд. доларів США, тоді як загальний український експорт перевищував 12 млрд. А з точки зору митного режиму, зазначають експерти центру, розширення ЄС, матиме в цілому позитивні наслідки для України. Адже митний тариф ЄС в основному нижчий, порівняно з національним тарифами країн-кандидатів. Щодо кількісних обмежень для українського імпорту в ЄС, то квоти на нього будуть збільшені пропорційно розширенню самого союзу.

Ще один важливий момент. Після вступу до ЄС вартість виробництва в нинішніх країнах-кандидатах істотно зросте. Отож нашим західним сусідам буде вигідне переміщення своїх виробництв до України. У такий спосіб від процесу розширення ЄС (коли до нього приєдналися Греція, Іспанія та Португалія) багато виграли Туреччина й країни Північної Африки.

Щоправда, отримання цих та інших переваг повністю залежить від самої України. «В контексті майбутнього розширення ЄС найкращою стратегією для України є прискорення інституційних реформ, подальше відкриття своєї економіки та інтенсифікація зв'язків з країнами Центральної Європи. Якщо ці зв'язки міцні і присутність України на ринках ЦЄ досить стабільна, то розширення ЄС на Схід автоматично створить тісний зв'язок між Україною та ЄС і спростить майбутнє приєднання України до ЄС», — ідеться в дослідженні UEPLAG. «Мати багатого сусіда, мабуть, краще, аніж бідного», — філософськи підсумував експерт центру Жан-Поль Бландіньєр. Теж логічно.

Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ.

У Києві відкривається «Східний базар»

Сьогодні в Інституті міжнародних відносин відкривається міжнародна конференція «Далекий Схід — економічне співробітництво з Україною» та виставка-продаж «Східний базар». Як повідомили «ГУ» у фонді «Далекий Схід», що виступив одним з організаторів заходу, представники міністерств закордонних справ, економіки, палива та енергетики, УСПП, посольств та торговельних представництв Китаю, Південної Кореї, Індонезії, Індії, В'єтнаму, Японії зібралися, щоб обговорити перспективи співпраці нашої держави з країнами—членами АСЕАН, а також поділитися інформацією про хід реформ в Україні, інвестиційний клімат в нашій державі та країнах Південно-Східної та Східної Азії тощо.

Щодо виставки-продажу, то на відвідувачів чекатимуть вишукані речі з Індії, В'єтнаму, Китаю, Японії, а для гурманів організовано ярмарок страв кулінарів з Південної та Східної Азії.

Є можливість виходу на іракський ринок

Ірак погодиться відновити взаємодію з комісією ООН із роззброєння лише у тому випадку, якщо вона поширить свою діяльність на весь регіон Близького Сходу, включаючи Ізраїль. Про це заявив міністр закордонних справ Іраку Мухаммед ас-Саххаф.

Іракська позиція базується у цьому разі на 14-му параграфі резолюції 687 СБ ООН, що закликає перетворити Близький Схід на регіон, вільний від зброї масового ураження. Отже, у відносинах Багдада і ООН прогрес поки що вочевидь не намічається.

До речі, нещодавно в Києві представники Торгово-промислової палати України відрапортували про участь наших підприємств у 33-й міжнародній виставці в Багдаді. Вперше Україна брала участь окремою експозицією. Незважаючи на існуюче ембарго, чимало делегацій прибули до Багдада літаком. В Іраку вважають, що такий жест може допомогти країні найближчим часом покінчити з міжнародною ізоляцією. Участь у виставці засвідчила, що Ірак, який посідає друге місце після Саудівської Аравії за запасами нафти, використовує великий парк КрАЗів, чимало АНів, іншої української техніки. Це зайвий раз доводить перспективність нашого співробітництва з цією державою. До того ж, іракська сторона не раз заявляла про те, що у компаній, які прийдуть в Ірак до скасування санкцій ООН, набагато більше шансів закріпитися на іракському ринку.

Наталія БАБЕНКО.

Переговори триватимуть. У пеклі

Судячи з усього, так званий близькосхідний процес мирного врегулювання переростає у цинічний фарс. Лідери переговорного процесу вправляються у шпильках на адресу одне одного і демонструють «бажання» прийти до мирних угод кожний по-своєму.

Так, прем'єр-міністр Ізраїлю Ехуд Барак нещодавно заявив, що причиною, з якої Арафат послав його під три чорти, є те, що останній має намір продовжити переговори з близькосхідного врегулювання в пеклі. А глава палестинської автономії не тільки встигає в унісон відповідати Баракові, а й епатажно походжає Газою з автоматом. Отакі вони, голуби миру.

Утім, Баракові тепер нічого не залишається, як вправлятися у словесному пікіруванні з Арафатом. Адже, як повідомляв «ГУ», парламент Ізраїлю прийняв у першому читанні законопроект, який забороняє прем'єр-міністрові країни підписувати мирні угоди без схвалення більшості депутатів кнесету.

А тим часом в Ізраїлі триває війна. За повідомленнями поліції, в ніч з понеділка на вівторок палестинці обстріляли ізраїльські армійські частини, розташовані в Гіло. Під час обстрілу пошкоджено один будинок, але нікого з ізраїльтян не поранено.

У відповідь ізраїльські війська відкрили кулеметний і гарматний вогонь по палестинському поселенню Бейт-Джала. За повідомленням з госпіталю, під час перестрілки було поранено двох палестинців.

Раніше одного ізраїльського поселенця було поранено у перестрілці поряд з поселенням Куфр-Аль-Дик, розташованим на західному березі Йордана. А ще в Йорданії було поранено ізраїльського дипломата. Відповідальність за напад на нього взяли на себе йорданські фундаменталісти.

На цьому тлі заяви палестинців з Нью-Йорка про те, що президент США Білл Клінтон, який добуває свій строк, все-таки зможе змусити сторони підписати мирну угоду, викликають хіба що сарказм. А може, Клінтон ризикне приєднатися до переговорів у тому місці, на яке натякав Барак.

Яна СТАДІЛЬНА.

Хроніка. Факти. Події

■ Лондон

Британська газета проти монархії

Британська газета «Гардіан» розпочинає кампанію, спрямовану проти монархії. Як аргумент використовуватиметься нове законодавство в області прав людини. Газета стверджує, що давній інститут монархії є незаконним і має намір довести, що закон XVIII століття, який забороняє католикам успадковувати трон, — дискримінаційний.

■ Абіджан

Впроваджено надзвичайний стан

Після сутичок поліції з прихильниками опозиції в африканській республіці Кот-д'Івуар президент країни Лоран Гбагбо оголосив про введення надзвичайного стану та комендантської години. За даними опозиції, під час заворушень загинуло не менш як 30 осіб. Напередодні тисячі мешканців Абіджана вийшли на вулиці, протестуючи проти вилучення зі списку кандидатів на посаду президента одного із лідерів опозиції.

■ Белфаст

ІРА все ще має намір роззброюватися

Представник Ірландської республіканської армії (ІРА) заявив, що ІРА, як і раніше, за поступове роззброєння, але лише за умови виведення британських військ з території Північної Ірландії та реформування місцевої поліції. Відповідна заява поширена у вівторок напередодні візиту президента США Білла Клінтона наступного тижня. Також ІРА підтвердила намір розкрити свої таємні склади зброї.

■ Брюссель

США та Україна — військове співробітництво

Міністри оборони США Уїльям Коен та України Олександр Кузьмук підписали щорічний план військового співробітництва на 2001 рік.

■ Гаага

Злочинців треба судити

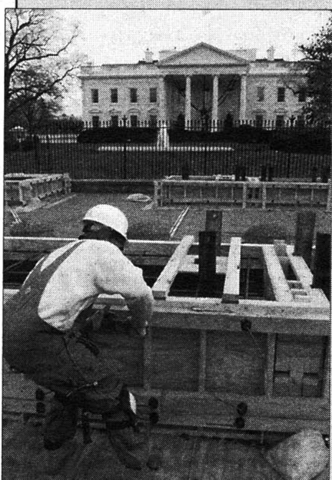
Організація Міжнародної амністії висунула вимогу президенту Югославії Воїславу Коштуніці заарештувати Слободана Мілошевича та інших сербських політиків, винних у скоєнні військових злочинів. У поширеній заяві йдеться про те, що світове товариство повинно пам'ятати про злочини, скоєні режимом Мілошевича.

■ Вашингтон

Інаугурація відбудеться за будь-якого результату

Вашингтонський монетний двір, скориставшись ситуацією навколо виборів президента, почав карбувати срібні монети із зображенням обох кандидатів у президенти США. З одного боку монети зображено Альберта Гора, з другого — Джорджа Буша-молодшого. Нині одну таку монету можна купити за 29,95 долара. Монети за традицією карбуються перед інаугурацією американського президента. Цього разу, побоюючись припуститися помилки, почали карбувати монети із зображенням і Буша, і Гора.

***На знімку АП:** зводиться поміст для майбутнього президента США.*

За повідомленнями власних кореспондентів «ГУ» та зарубіжних інформагентств.

Ворота до регіону відкриваються у Торгово-промисловій палаті

Віднедавна Харківщина живе за новими законами: область стала зоною спеціального режиму інвестування. Що це означає для регіону, який дає у сфері матеріального виробництва майже сім відсотків валового продукту країни, казати, мабуть, зайве. За правильного підходу вже наступного року область може отримати потужний імпульс для розвитку свого промислового потенціалу, а партнери та інвестори, скориставшися ситуацією, матимуть реальний шанс для майбутніх дивідендів. Своєрідним маяком у цій справі стане регіональна Торгово-промислова палата, яка обслуговує ділові інтереси Слобожанщини. Які головні напрями в цій багатогранній програмі — в інтерв'ю з президентом Харківської ТПП Віктором ЛОБОДОЮ.

— Вікторе Івановичу, судячи з останніх даних, інвестиційний процес у регіоні помітно активізувався?

— Справді, тільки цього року іноземні інвестори вже вклали в економіку Харківської області вдвічі більше грошей, аніж торік. Це добрий знак на тлі багаторічної стагнації в інвестиційному кліматі регіону. Харківську торгово-промислову палату включено до інвестиційної програми регіону. Створено банки даних членів ТПП, зацікавлених в інвестиціях зарубіжних фірм, спроможних проінвестувати українські підприємства. А також вітчизняних і зарубіжних кредитно-фінансових організацій та консалтингових компаній, готових надати українському підприємцеві потрібні послуги на всіх етапах інвестиційного процесу. Питання інвестування підприємств регіону стають головними на спільних бізнес-зустрічах вітчизняних і зарубіжних підприємців, що відбуваються з участю Палати, їх ставлять на чільне місце і під час наших робочих поїздок за кордон. З кожним роком розширюється список країн і міст, з торгово-виробничими палатами яких ми маємо угоди про співробітництво. Сьогодні це — майже вся Європа, Китай, Росія та країни близького зарубіжжя. Причому в організації зарубіжних контактів ми розуміємо передусім пошук стратегічних партнерів, які мають намір співпрацювати всебічно, серйозно й надовго: саме для довгочасних контактів в Україні відкриваються нині чудові перспективи.

— Ви маєте на увазі закон України про спецрежим інвестиційної діяльності на території Харкова строком на 30 років?

— Передусім. Але разом з тим облдержадміністрацією нещодавно прийнято регіональну комплексну програму розвитку області «Харківщина—2010», що окреслила пріоритети, на яких може бути зосереджено увагу інвесторів. Це енерго- та газозабезпечення, промисловий комплекс. У більшості галузей Харківська область посідає провідне місце в економіці країни, а за деякими з них — монопольне становище. Питома вага продукції машинобудування та металообробки, що її виробляють підприємства регіону, становить мало не п'яту частину в загальному її випуску в Україні. Тут зосереджено все виробництво турбобудування країни, близько половини національного виробництва верстатів з числовим програмним управлінням, великих електромашин та інших виробництв на більш як 240 провідних машинобудівних підприємствах. Пріоритетним стає створення навколо високотехнологічних підприємств військово-технологічного комплексу та інших індустріальних велетнів Харкова підприємств малого і середнього бізнесу, спільних підприємств та інших форм виробничої діяльності зовнішньоекономічної кооперації. Отже, для далекоглядного інвестора промисловий Харків може стати винятково перспективним об'єктом вкладення капіталу. Попри перенасичення регіону підприємствами, що не підлягають згідно з чинним законодавством приватизації, область посідає третє місце в Україні за кількістю великих і середніх приватизованих підприємств.

— Але Харків, який з часів Малоросії мав славу купецького міста, сьогодні, на жаль, не хапає зірок з неба у своїй зовнішньоекономічній діяльності: обсяги експорту й імпорту тривожно знижуються?..

— Переломити цю ситуацію є всі можливості. Ділові кола Німеччини, Франції, Польщі, республік колишньої Югославії, Литви, Грузії, Казахстану, Китаю, Росії та інших країн, контакти з якими ми налагодили останніми роками, пильно цікавляться Слобожанщиною. В календарі виставок, що їх проводить Торгово-промислова палата, традиційно представлено найрізноманітніші галузі економіки — від легкої промисловості до найбільш наукоємних виробництв. На наступний рік у нас уже заплановано спеціалізовані виставки-продажі. Участь у спеціалізованих виставках рік у рік беруть дедалі більше вітчизняних і зарубіжних підприємств. Це реальний вихід на український ринок підприємств близького та далекого зарубіжжя, потенційних інвесторів, а також шлях до розширення географії поставок для виробників різних регіонів України, і насамперед харківських. Торгово-промислова палата всіляко готова підтримати підприємства в їх просуванні на вітчизняному та зарубіжному ринках. Ми повсякчас поповнюємо банки даних з експортно-імпортного законодавства і цінової практики, по організаціях, які обслуговують зовнішньоекономічні операції. Розв'язано всі проблеми з оформлення сертифікатів походження товарів, створено підрозділ митних брокерів, три роки ми також є регіональним центром товарної нумерації «ЄАП—Україна» і надали вже кілька тисяч штрихових кодів різним видам продукції, виробленої на підприємствах регіону. Одне слово, Торгово-промислова палата найбільшого торгово-промислового центру Східної України готова оперативно реагувати на запити вітчизняних і зарубіжних підприємців й успішно розв'язувати економічні проблеми в регіоні. Запрошуємо до співпраці, в ефективності якої сумніватися не випадає.

Інна ТИХА.

Харків.

Оголошення

Правління Відкритого акціонерного товариства «Рівненський завод високовольтної апаратури» (АТ РЗВА) повідомляє про проведення загальних зборів акціонерів, які відбудуться 30 січня 2001 року об 11-й годині в приміщенні клубу за адресою: 33001, м. Рівне, вул. Біла,16.

Порядок денний зборів:

1. Внесення змін до Статуту товариства.
2. Перевибори Спостережної Ради товариства.
3. Перевибори Ревізійної комісії товариства.

Реєстрація учасників зборів відбудеться 30 січня 2001 року з 8-ї до 10-ї години в фойє клубу — IV поверх адміністративно-лабораторного корпусу (вхід зі сторони тролейбусної зупинки).

Телефони для довідок: (0362) 26-94-32, 29-33-40.

КСП «Прогресс» с. Петропавловка Шахтерского района Донецкой области (код ОКПО 30154366) постановлением арбитражного суда Донецкой области от 16 ноября 2000 г. признано банкротом и открыта ликвидационная процедура.

Ликвидатор Сивяков В. В., лицензия № 000023.

Арбітражний суд Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького,44 В) за позовом ДПІ у Дарницькому районі м. Києва порушив справи про банкрутство:

№ 24/612-б ДП МОУ «Укрвійськбуд» (м. Київ, вул. Народного ополчення, 5-а, п/р № 26000301361230 в Залізничному відділенні «Промінвестбанк», МФО 322153, ЗКПО 24308300),

№ 24/613-б ТОВ «Комерційно-виробнича фірма «Трейдгруп-98» (м. Київ, пр-т Возз'єднання,15, п/р № 26003206 в АКБ «Столичний», МФО 322733, ЗКПО 25587880),

№ 24/614-б АТЗТ «Тренд» (м. Київ, вул. Волго-Донська,66, п/р 26002054 в АКБ «Легбанк», МФО 300056, ЗКПО 22942754),

№ 24/615-б Спільного підприємства «Ратай» (м. Київ, вул. Русанівська набережна, 6, п/р 2600301285090 в «Укрексімбанку», МФО 322313, ЗКПО 19343180),

Розпорядник майна — Капелюшний І. В. (Ліцензія № 000221 від 16.02.2000 р., т.: (044) 271-34-03).

Письмові заяви кредиторів та можливих санаторів прийматимуться в місячний термін з дня опублікування оголошення.

Арбитражный суд Луганской области по заявлениям Государственной налоговой инспекции в г. Стаханове возбудил дела о банкротстве:

1. 12/1146 «Торгово-закупочное предприятие «Общепит» г. Стаханов, ул. Б. Хмельницкого, 70, код 21764641, р/с 260073000506 в УСБ г. Стаханова.
2. 9/124б Государственное открытое акционерное общество «Стахановское управление по монтажу, демонтажу и ремонту горношахтного оборудования г. Теплогорск, ул. Обогатительная, 1, код 05500227, р/с 2600130120065 в ПИБ г. Стаханова.
3. 9/128б Предприятие «Тополек», общество с ограниченной ответственностью г. Теплогорск, ул. Дюканова, код 13407269, р/с 260013000425 в УСБ г. Стаханова.
4. 9/127б Малое частное предприятие «Латера» г. Стаханов, ул. Н. Курченко, д. 18а, кв. 52, код 21786269, р/с 2600430120260 в ПИБ г. Стаханова.
5. 11/125б Малое частное предприятие «Ремонтсервис» г. Стаханов, ул. Н. Курченко, д. 12, кв. 59, код 21804688 УСБ г. Стаханова, р/с 260053000113.

Кредиторам и возможным санаторам направлять заявления с имущественными требованиями к должнику в месячный срок с момента опубликования этого объявления по адресу: 348000, г. Луганск, пл. Героев ВОВ, 3а.

ТОВ фірма «Єланд», код ЗКПО 21193061, оголошує про самоліквідацію. Претензії кредиторів приймаються протягом двох місяців з дня публікації за адресою: м. Харків, вул. Танкопія, 31, кв. 67.

Ліквідаційна комісія Закритого взаємного фонду «ЗДОБУТОК-2» Інвестиційної компанії «ЗДОБУТОК-ІНВЕСТ» повідомляє про ліквідацію ЗВФ «ЗДОБУТОК-2» ІК «ЗДОБУТОК-ІНВЕСТ» у зв'язку з закінченням заявленого терміну діяльності.

Претензії кредиторів приймаються протягом 2-х місяців з дня публікації цього повідомлення за адресою: 03115, м. Київ, вул. Ф. Пушиної, 30/32, тел.: (044) 451-2815, 451-2816.

Арбитражный суд г. Киева (01030, г. Киев, ул. Богдана Хмельницкого, 44-в) возбудил дело о признании банкротом ОАО «Киевэнергострой» (юр. адрес: г. Киев, ул. Бальзака, 22), р/с 26006330 в 3-ем Киевском филиале АППБ «Аваль», МФО 322960, код ОКПО № 04630689.

Арбитражным управляющим по делу назначен Ковеза Андрей Иванович (лицензия МЭУ № 14 от 26 июля 2000 года, 01001, г. Киев, ул. Антоновича, 47-б).

Претензии кредиторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

ООО «Металлтрейдинг» код ОКПО 30228961, зарегистрированное решением Кировского райисполкома г. Днепропетровска, № 04052471ю0010263 от 14.12.98, перерегистрированное распоряжением Вольнянской районной администрации № 347 от 25.07.00 г. сообщает о ликвидации. Претензии принимаются в течение 2-х месяцев со дня опубликования объявления по адресу: 70000, г. Вольнянск, ул. Ленина,15.

Арбітражний суд Харківської області, 61000, м. Харків, Держпром, 8 під'їзд порушив справу № 12833/7-73 про банкрутство КП Лозівський «Райсількомунгосп», 64600, Харківська область, м. Лозова, вул. Пульова, 2. Код ЗКПО 1241148, р/р 26000485133001 у Лозовському ТВБВ Харківської дирекції банку «Україна», МФО 351469.

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом двох місяців з дня публікації оголошення.

Полтавська міжрайонна державна податкова інспекція повідомляє, що арбітражним судом Полтавської області (36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) порушено справу № 8/453 про банкрутство ВАТ «Полтавська ПМК-242», код ЗКПО 24385878; адреса: 36751, Полтавський район, с. Розсошенці, вул. Леніна, 14; р/р 26002200204001 в центральному відділенні АК АПБ «Україна», МФО 331445.

Розпорядником майна призначено Пунтус М. Ю.

Арбітражний суд Харківської області (61022, м. Харків-22, вул. Площа Свободи,5, Держпром, 8-й під'їзд) порушив справу № 12300/7-07 про банкрутство Відкритого акціонерного товариства «Орільський цукровий завод» (64640, Харківська обл., Лозовський р-н, смт. Орілька), р/р 26008200475001 в Лозівському відділенні АК АПБ «Україна», МФО 351221, ОКПО 00373184. Арбітражним керуючим призначено Вербицького В. В., тел.: 44-10-37. Заяви кредиторів і санаторів приймаються протягом місяця з дня публікації.

Арбітражний суд Херсонської області (325000, м. Херсон, вул. Горького, 18) порушив справу № 6/42-Б про банкрутство ТОВ «Теніс сервіс клуб» (ЗКПО 21278998), юридична адреса якого: 74900, м. Нова Каховка, пр. Дніпровський, 35, р/р 26004119 в Херсонській обласній дирекції АППБ «Аваль», МФО 352093.

Заяви кредиторів та санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування цього оголошення.

Сумна доля Данила Корецького з Бердичева,

або Чи потрібна Україні література «середньої полиці»?

Орфеї і корифеї

Тема української популярної літератури (так званої «літератури середньої полиці», або «чтива»), а вірніше, її відсутності — дуже непроста. Написано на цю тему багато. Вказують на різні причини відсутності такої літератури в Україні. Починаючи від політичних — «кляті москалі» завалили Україну російським «чтивом», до економічних — у видавничій справі непосильний податковий тягар. Останнім часом у пресі та по телебаченню було розрекламовано низку літературних конкурсів. Мета їх благородна — почати наповнювати український книжковий ринок популярною книгою. Та більшість з конкурсів завершуються нічим. У кращому разі, видасться одна з 10—20 книг авторів, оголошених лауреатами...

Давайте спробуємо поглянути на проблему відсутності в Україні «літератури середньої полиці» з точки зору здорового прагматизму. Для того, щоб книга була видана, автор повинен написати текст, який зацікавив би читача. Ми бачимо, що сьогодні таких текстів надзвичайно мало. Можна навіть сказати, що їх немає. З'являється, в кращому разі, раз на рік на сторінках того чи іншого літературного журналу щось таке, що хоча б якоюсь мірою відповідає вимогам масової літератури. І твір, що з'явився, — виняток, що лише підтверджує правило.

Чому в Україні немає текстів? Проаналізуймо, що змушує автора працювати у «попсових» жанрах. Не будемо зупинятися на високому — музі чи покликанні. Передусім автора змушує працювати прагнення до популярності та можливість заробити гроші. Це, до речі, два боки однієї медалі.

В усьому світі аксіомою є те, що тільки автори-«попсовики» можуть жити за рахунок літературної праці (ми не враховуємо Нобелівських та інших лауреатів). І живуть вони досить непогано. Яскравий приклад — Стівен Кінг із прибутком 80 мільйонів доларів на рік.

Але повернімося до попереднього запитання: чому немає українських «попсових» творів. Правильно, люби читачу. Їх немає тому, що на створенні таких творів в Україні не можна заробити грошей.

Припустимо (гіпотетично), що такий текст усе ж з'явився. Скажімо, Данило Корецький живе не в Ростові-на-Дону, а в місті Бердичеві, працює в бердичівському «угро», пише роман «Антикілер» чи «Пішак у великій грі» і приносить у видавництво. І ось вам перша причина, чому не може з'явитись українська книга «Пішак у великій грі». Немає в Україні такого видавництва, яке працює з вітчизняною популярною літературою.

Того, хто назве таке видавництво, я одразу запрошую до будь-якої книжкової розкладки в будь-якому українському місті. Є видавництва, які заявляють себе такими, що намагаються працювати з авторами, які пишуть «чтиво», але, крім заяв, вони нічого не роблять.

Ідемо далі. Чому видавництва не видають літературу так званої «середньої полиці»? Дуже просто — не вигідно. А що вигідно? Багато українських видавництв останнім часом раптом почали друкувати філософські праці, наукові дослідження... З чого б це? Є зацікавлення у читача? Такі книги йдуть в Україні на ура? Аж ніяк.

Просто деякі фонди (на кшталт соросівського) виділяють під таку літературу чималенькі фінансові гранти. От і друкують українські видавництва те, що цікавить менш як один відсоток читачів. Головне — отримати кошти з грантів. А тираж нехай лежить потім хоч і сто років.

Та все ж, чому видавництва не друкують «чтива»? По-перше, жорсткий податковий прес. Закон про пільги для вітчизняного книговидання застряг десь у бюрократичних кабінетах. Та навіть якщо його буде прийнято, впевнена, для україномовної популярної книги становище не зміниться. Бо, по-друге, пільги отримає і література російською мовою, з якою україномовна книга сьогодні конкурувати не зможе. Тут діють об'єктивні економічні закони. Обсяг російськомовного книжкового ринку значно більший від україномовного. Максимальний тираж навіть дуже хорошої популярної книги українською мовою не перевищує чотирьох-п'яти тисяч примірників. А книги російською мовою, враховуючи можливість реалізації в країнах СНД, на русифікованому густонаселеному сході України легко переступають 100-тисячну межу. А від величини тиражу залежить ціна одного примірника.

Отже, книга українською мовою об'єктивно вийде значно дорожча (у два–три рази). Якщо зважити на злиденний економічний стан нашого читача, така українська книга ніколи не буде куплена. Тож і виходить, що української популярної книги немає на прилавках книжкових крамниць тому, що там її не може бути в принципі. І це випливає з об'єктивних економічних законів. Інакше кажучи, в країні просто немає бази для існування індустрії виробництва популярної книги. Причому немає не якоїсь однієї ланки цієї індустрії, а немає кількох основних ланок.

Плаче крокодилячими сльозами керівництво Спілки письменників, виховане на принципах планового «совкового» книговидання (парадоксально, але в застійні часи української популярної книги на прилавках було значно більше, згадаймо такі імена, як Владко, Дольд-Михайлик), вимагає дотацій, траншів, кредитів. А української книги (як популярної, так і будь-якої іншої) немає. І саме об'єктивні економічні закони спричинили в Україні таке унікальне явище, як відплив літературних творів за кордон. Перебування України в складі «Союзу нерушимого» призвело до того, що багато авторів приблизно однаково володіють як російською, так і українською мовами. І те, якою мовою вони пишуть (нагадаю: йдеться про «чтиво», а не про шедеври), визначається економічною доцільністю. Нагадаймо й про те, що ми спеціально абстрагуємося від такого нематеріального поняття, як «патріотизм автора», і говоримо тільки про економіку.

І саме економічна доцільність диктує сьогодні нашим авторам необхідність творити російською мовою. Я готова, якщо треба, назвати близько десяти більш-менш популярних авторів з України, які друкуються у провідних російських видавництвах. Однак на моє запитання, чи хотіли б вони друкуватися українською мовою, жоден не відповів «ні». Та, на жаль, та ситуація, яку ми маємо в Україні з популярною літературою, примушує песимістично дивитися в майбутнє. Найпевніше, найближчий рік-два виданням популярної української книги займатимуться лише ентузіасти.

Півтора року тому такими ентузіастами — журналістами та молодими літераторами — було створено Асоціацію підтримки української популярної літератури. Асоціація здійснила кілька літературних проектів. Найвідоміші з них — це початок видання серії «Український бестселер», перша книга якої «Чорна акула в червоній воді» Станіслава Стеценка за рейтингом продаж, нещодавно наведеним газетою «Киевские ведомости», стала цього року другою в Україні. Нещодавно вийшла з друку 800-сторінкова «Антологія українського жаху», до якої увійшли кращі твори одного з найпопулярніших у світі жанрів «хорор», створені майже за тисячолітню історію України. Там є все: від фольклору, давньої літератури, класиків, таких як Куліш, Коцюбинський, Гоголь, Стефаник, Квітка-Основ'яненко, до сучасних письменників — Винничука, Литовченка, Шевчука, Дашкова, Герасимова та ін. До речі, на Львівському форумі видавців «Антологію» було визнано одним з кращих видань 1999—2000 років. Проект антологій української популярної літератури наступного року буде продовжено не менш цікавими за літературу жахів темами, а саме — любовною прозою, пригодами, детективом та фантастикою. На жаль, таким асоціаціям найближчим часом, схоже, і доведеться виступати у ролі хранителів традицій української популярної книги.

Хочеться із сумом відзначити, що, найпевніше, ні в Спілці письменників, ні у відповідних державних інституціях, які відають питаннями культури, не «товаришують» з економікою. Можливо, саме їм ми маємо завдячувати початковій втечі літературних творів до Росії та формуванню в українських авторів світогляду, характерного для авторів країн-колоній, коли письменник своєю творчістю збагачує літературу метрополії.

До вжиття справді радикальних заходів протекціоністського (і, можливо, навіть недемократичного) характеру, які зробили б українську книгу дешевшою за російську, сьогодні не готові ні Мінфін, ні Верховна Рада, ні громадська думка. Та й чиновники від літератури демонструють цілковите нерозуміння процесів, які практично знищили українську популярну книгу. Втім, чиновники об'єктивно не можуть бути зацікавлені у піднесенні індустрії книговидавництва. Свого часу в Росії на піднесенні видавничої справи поява багатьох молодих талановитих авторів спричинила розпад Російської спілки письменників. Адже коли з'являється ланцюг «читач—видавець—письменник», існування будь-якої керівної та розподільчої надбудови втрачає будь-який сенс. Звісно, в Україні про такий сценарій розвитку подій говорити ще дуже рано. Сумно лише за уявного Данила Корецького з Бердичева, який так ніколи й не напише свого «Антикілера». Сумно й образливо...

Наталія ЗАБОЛОТНА,
президент Асоціації підтримки української популярної літератури.
Черкаси.

Наталії Заболотній 27 років. Живе в Черкасах. Після закінчення Черкаського педагогічного університету працювала в газеті «Губернские ведомости». Вже півтора року вона — президент Асоціації підтримки української популярної літератури, яку молоді журналісти і письменники Черкас не тільки організували, а й зуміли знайти спонсора. Асоціація започаткувала серії «Український бестселер» та «Чарівний світ» (книжки для дітей).

Футбол

З небес падати боляче...

Ліга чемпіонів. Другий раунд. ГРУПА С. «Арсенал» (Англія) — «Баварія» (Німеччина). 2:2. Анрі, 4, Кану, 55 — Тарант, 56, Шоль, 66.

«Ліон» (Франція) — «Спартак» (Росія). 3:0. Марле, 2, Андерсон, 31, 42.

«Баварія» — 4 очки, «Ліон», «Спартак» — по 3, «Арсенал» — 1.

ГРУПА D. «Реал» (Іспанія) — «Андерлехт» (Бельгія). 4:1. Морієнтес, 12, Фігу, 23, з пенальті, Ельгера, 44, Роберто Карлос, 73 — Стойка, 89.

«Лаціо» (Італія) — «Лідс» (Англія). 0:1. Сміт, 80.

«Реал» — 6 очок, «Лідс», «Андерлехт» — по 3, «Лаціо» — 0.

Захопливий сценарій був у лондонського матчу. Здавалося, «Арсенал», який обпікся в першому турі, постарається утримати перевагу в два м'ячі. Але варто знати «Баварію». В неї, як кажуть в Одесі, ще той характер. Цей клуб ніколи не викидає білого прапора до самого фінального свистка. Пригадаймо принаймні поєдинок у Києві, коли «Динамо» в процесі зустрічі з баварцями вело перед — 3:1. Але все, на жаль, завершилося нічиєю — 3:3.

Подібне мало місце і в Лондоні. Німці збільшили темп, нав'язали суперникові чіпку гру. Провокували його. А під завісу зустрічі відверто затягували час. Зрештою, підопічні Оттмара Хіцфельда мети досягли, бо перед зустріччю висловлювалися, що нічия їх цілком задовольнить.

Слово честі, шкода було коментатора НТВ, чудового професіонала Володимира Маслаченка. Адже він разом із величезною армією прихильників «Спартака» пережив душевну трагедію. Скажіть, хто міг передбачити, що для москвичів у Ліоні все завершиться приниженням.

Було б набагато легше, якби в стані спартаківців не панувало надмірної ейфорії після вдалої гри проти «Арсенала» в Москві. Адже професіонали прекрасно знали, що лондонський клуб нині не в найліпшій формі. Але «Спартак» піднесли до небес. У пресі, на телебаченні робилося щось неймовірне. До своєї програми «Третій тайм» ведучий Савік Шустер запросив не лише фахівців, а й... дітей. Скажімо, онук відомого у минулому спортивного журналіста Аркадія Галинського, такий собі «маленький старичок» пообіцяв з екрана, що «Ліон» обов'язково програє.

Почала поширюватися також інформація, що Олега Романцева, його помічника В'ячеслава Грозного і гравця «Спартака» Єгора Титова запрошує до себе... «Барселона». Тепер, якщо таке й мало місце, керівники каталонського клубу добре подумають про можливе запрошення.

Останній матч футбольного сторіччя

Кубок УЄФА. 1/16 фіналу. Повторні поєдинки. «Мюнхен 1860» (Німеччина) — «Парма» (Італія). 0:2 (перший матч — 2:2). «Штутгарт» (Німеччина) — «Фейєноорд» (Нідерланди). 2:1 (2:2).

Більшість зустрічей відбудеться сьогодні. Зокрема, в іспанському місті Віго місцевий клуб «Сельта» приймає донецький «Шахтар». Нагадаю, що матч у Донецьку завершився внічию — 0:0. Напередодні відльоту до Іспанії української групи підтримки кореспондент «Голосу України» зустрівся з першим віце-президентом ФК «Шахтар» (Донецьк) Равілем САФІУЛЛІНИМ.

— Команда впродовж тижня перебуває на Піренеях, — розповів Равіль Сафович, — де ретельно готується до серйозного поєдинку. Звичайно, хочеться завершити футбольне сторіччя позитивним результатом. Та ще й очок додати до футбольного клубного рейтингу України. Не сумнівайтеся, наші хлопці все віддадуть боротьбі. Головне, щоб було об'єктивне суддівство і хоч трішечки везіння.

А ми всі побажаємо «Шахтареві» здійснення його планів!

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Соні Андерсон – герой матчу в Ліоні.

Фото Рейтер

Театр сам її обрав

Саме вона лауреат конкурсу «Голос України»

Співочі голоси України

На сцені протиснутися до Тетяни було важко. Віце-прем'єр Микола Жулинський, представники одеської і київської влади, співаки, танцюристи, музиканти... Неймовірно, скільки людей вміщує сцена київського палацу «Україна». І все-таки Таня була найяскравішою, найпомітнішою. Одне слово, зірка. І раптом я почула, як зірка прошепотіла сусідці: «Я ніг зовсім не відчуваю, зараз упаду...»

Позаду був концерт. Одеська область привезла в столицю своїх майстрів мистецтв. Заслужена артистка України Тетяна АНИСІМОВА співала арію Джоконди з опери «Джоконда». А. Понк'єллі. Співала так гарно, що журі нашої газети не мало сумнівів: саме вона найдостойніший лауреат конкурсу "Голос України"... І ось Таня стоїть з дипломом, подарунком і великим букетом від "ГУ". Вона охоче погоджується дати інтерв'ю газеті: "Лише букет віддам чоловікові". Ми йдемо в уже порожню глядацьку залу...

— Таню, а ваш чоловік завжди вас супроводжує?

— Звичайно. Адже він перший кларнетист нашого оркестру. До речі, прекрасний кларнетист. Тому майже на всіх театральних гастролях ми разом.

— А діти?

— У нас син, Антон. Йому тринадцять років. Але він їздить з нами не завжди.

Моє життя пов'язане з театром. Я ж із династії оперних співаків. Мама й тато — обоє співаки, заслужені артисти. Мама все життя пропрацювала в Одеському академічному театрі опери та балету, переспівала весь сопрановий репертуар (до речі, саме там нині працює і Тетяна. — **Авт.**). І, звичайно, я, як дитина, закохана в це мистецтво, цілі дні й вечори просиджувала в театрі, слухаючи маму, дивлячись балет.

— Тобто особливих сумнівів не було, куди йти?

— Зовсім не було. Це міг бути тільки театр. Але спочатку я мріяла про балет. Займалася ним багато років, та потім отримала травму і довелося піти. А співати й не збиралася. Ніхто навіть не думав, що в мене може бути голос. Я ховалася від батьків і боялася, що мене почують. В хор мене не брали, бо я намагалася зобразити все, що чула в опері, і співала зовсім не дитячим, не піонерським голосом. Це страшенно всіх лякало. А потім зовсім випадково мама почула, як я щось там муркочу, — і все, відправила мене до консерваторії.

— Таню, а в скільки років тепер дають заслужених?

— Мені пощастило. Леонід Кучма присвоїв мені звання в 29 років. А взагалі оперний співак дозріває досить пізно. Я прийшла до консерваторії як колоратура.

У мене була соль фа третьої октави. Я намагалася співати за старими платівками (швидше пищала) всі опери з Фірсовою. Була така знаменита співачка в 50-ті.

І ось мудра жінка, нині, на жаль, покійна, Марія Павлівна Вержбицька почула, що я ніяківсінька не колоратура. І дуже обережно, цілих три роки, виймала з мене мій справжній голос, не пошкодивши мого справжнього тембру. А потім вона пішла на пенсію. І я закінчила консерваторію у Галини Антонівни Полеванової, нашого академіка, професора, народної артистки України. Надзвичайна людина, дивовижний музикант.

— Таню, весь цей час ви співаєте в Одесі. А в Київ запрошували?

— Щоб сказати, що запрошували... Я співала спектаклі в Національній опері і ми говорили про можливість роботи в Києві. Але тоді я була юним вокалістом, у мене не було репертуару і я не думала про це серйозно. У столиці мають працювати співаки, котрі вже щось можуть.

Хоча після того, як я отримала гран-прі на конкурсі імені Лисенка 1992 року, саме столична влада добре до мене поставилася. Гадаю, що в Києві мене, мабуть, краще знають, ніж в Одесі. Ні, в Одесі до мене теж дуже добре ставляться, поважають... Ну, може, час нині такий складний.

— А як щодо закордону?

— Мені пощастило. У мене є кілька імпресаріо, які дають мені змогу працювати в великих театрах за кордоном. Навесні і восени я співала аудиції в найбільших театрах світу: "Ла Скала", "Метрополітен-Опера", "Ковент-Гарден", у Паризькому...

— Пробачте, що таке аудиції?

— Нас, оперних співаків, мають чути і бачити. Тож дирекції театрів у певний час організують прослуховування співаків з усього світу і складають картотеку. І коли є певний репертуар для даного співака, вони через імпресаріо домовляються про роботу. Я, окрім Віденського театру, співала в усіх великих. І досить вдало, так що тепер ми в чеканні.

Інтерв'ю взяла
Наталя ФІЛІПЧУК.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Сільські вісті

Що господар мудріший, то земля щедріша

У Вінниці ректори аграрних вузів держави обговорили проект програми «Кадри АПК».

Своє ставлення до цього документа висловили спеціалісти обласних управлінь сільського господарства і продовольства, науковці.

У XXI століття село має ввійти з новими кадрами — не бездумними виконавцями чиїхось указівок, як це було раніше, а здатними самостійно вирішувати найскладніші питання і брати на себе відповідальність за це. Такий лейтмотив пропонованої програми. З доповненнями і пропозиціями її буде винесено на розгляд колегії Міністерства аграрної політики.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

Краса потребує...

Репортер

2. Зустрічають за одежинкою, в якій лежить гаманець

У мене задзеленчав телефон.

— Здрастуйте! Міжнародний центр краси і здоров'я проводить соцопитування. Ваше ім'я, вік та якою косметикою ви користуєтеся? — атакує зі слухавки приємний жіночий голос.

— Від вашого імені я заповнила анкету. Якщо вона переможе в конкурсі на пільгове обслуговування, вам зателефонують, — повідомляють мені, попередньо поцікавившись моєю платоспроможністю.

Отримати професіональну консультацію в косметолога збиралася давно. А тут такий шанс!

Того самого вечора мене привітали з перемогою.

— Ви виграли в нашому конкурсі. Коли ви зможете скористатися послугами центру?

З'ясувалося, що «перемогу» оцінено в 40 гривень, які чомусь маю заплатити я, і тоді косметолог-професіонал мене проконсультує і приділить мені аж півтори години. Дівчина, назвавшися диспетчером центру краси та здоров'я, продиктувала адресу установи, де зроблять мене красивою, але номер телефону дати відмовилася. Більше жодної інформації з'ясувати не вдалося.

Іду за вказаною адресою. Знаходжу будинок у районі станції метро «Хрещатик», проте жодної вивіски або таблички на потрібному мені парадному не знаходжу. Чомусь пригадую фразу з фільму «За сімейними обставинами»: "У вас що, підпільний кабінет?»

На запитливий погляд вахтера називаю номер квартири. Той розпливається в усмішці, схвально киваючи головою, просить пройти кілька сходинок нагору.

Чорні броньовані двері без розпізнавальних знаків. Заходжу. За конторкою дівчина розмовляє по телефону. Перед нею блокнот з прізвищами і хрестиками. Слідом за мною заходять дві молоді жінки і, називаючи свої прізвища, зникають у довгому коридорі.

— А ви до кого? — нарешті й на мене звернули увагу.

— Я хочу стати вашою клієнткою, — якомога впевненіше заявляю я.

— А хто ви? — в очах дівчини переляк...

— Я з вулиці.

— ...

Мабуть, щоб стати тут своєю, потрібна рекомендація. Чи, в крайньому разі, відповідний зовнішній вигляд, що підтверджує твоє фінансове благополуччя. Намагаюся знайти виправдання своєму візиту.

— Подруга дала мені цю адресу. Їй телефонували за соцопитуванням, — веду далі гру в сищика, побоюючись, що в мені признають «переможницю» і тут-таки кинуться надавати послуги.

— Ми справді проводимо соцопитування з пільговим 50-відсотковим обслуговуванням. Адресу нещодавно змінили, щоб клієнтів привабити, — поблажливо всміхається обліковиця клієнтів. — Для решти — 80 гривень. Вам це підходить? Залиште номер телефону. Вам зателефонують...

Кажуть, що судити про здоров'я жінки можна з того, який вона має вигляд. Мабуть, про фінансове благополуччя в нашому сервісі також судять за зовнішністю. То добре, що за голосом вміст твого гаманця визначати не навчилися.

Ольга ВІТЕР.

Собаки бувають кусючі

Реалії

Цього недільного ранку нам з дружиною «отоваритися» на «Привозі» так і не вдалося. Не пройшли і півкварталу від своєї домівки, як величезний пес, що вже минав нас, зробив несподіваний стрибок і вмить зімкнув свої щелепи на руці дружини.

Що робити? Згадав тільки, що в таких випадках начебто не можна затівати з собакою боротьби, сказав: «Стій спокійно!». А сам почав озиратися: невже пес бездомний? Аж почулося:

— Вульф, Вульф, залиш! Фу! Та ви не бійтеся, він не вкусить.

— Уже вкусив! — не втрималася, отямившись, дружина.

— Ах, залиште! Тільки й того, що погрався...

Поодинокий прикрий випадок? Аби ж то! На території однієї з лікарень зграя бродячих собак на смерть загризла санітарку. В приморській зоні міста собаки напали на юнака, певне, теж загризли б, якби той, геть закривавлений, не зумів стрибнути у воду... Щомісяця в Одесі до медичних закладів звертаються 200—300 осіб, яких покусали пси.

Ще на початку минулого року було видано розпорядження одеського міського голови, яке обумовлює правила утримання та вигулу собак. А представники німецького Союзу захисту тварин обіцяли допомогти спрямувати «собачу справу» в цивілізоване русло: спорудити типовий притулок для бездомних тварин, налагодити їх масову стерилізацію... Все те, на жаль, поки що залишилося лише на папері.

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеса.

Асоціація народних депутатів України з глибоким сумом сприйняла повідомлення про передчасну смерть

МАЗУРА Юлія Марковича —

народного депутата України Верховної Ради 1-го скликання, редактора газети «Юг», активного законотворця і відомого державного діяча незалежної України. В нашій пам'яті він назавжди залишиться сучасним політиком, видатним літератором і журналістом, сміливою та принциповою людиною.

Правління Асоціації висловлює щире співчуття рідним і близьким покійного.

Редактор номера Людмила КОХАНЕЦЬ.

Редколегія: Олександр БІЛИК, Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Віталій ЖЕЖЕРА, Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Анатолій СОЛОНСЬКИЙ, Віталій СУДДЯ.

Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
- Рукописи не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Загальний тираж 179041.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України».

Зам. 0311225.

1 2 3 4 6 7 8 9 0

Голос України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса ВР України: 01008, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 446-91-37, 441-89-34, 441-89-44; телефакс — 449-85-62.
E-mail: sekret@golos.relc.com

Засновник і видавець — Верховна Рада України